

2. Байбара Т.М. Методика навчання природознавства в початкових класах: навчальний посібник / Т.М. Байбара. – К.: Веселка, 1998 – 338 с.

3. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій / автор – укладач Н.П. Наволокова. – Харків: Основа, 2009. – 176 с.

4. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; головний ред. В. Г. Кремень. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.

5. Осадчий В.В. Удосконалення професійної підготовки майбутніх вчителів засобами комп'ютерно-орієнтованої системи навчання / В.В. Осадчий // Інформаційні технології в освіті: збірник наукових праць. Вип.2. – Херсон: Видавництво ХДУ, 2008. – С. 90-94.

Мельниченко Н.В.

кандидат біологічних наук, доцент;

Лебединець Г.М.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова*

ВПРОВАДЖЕННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМУ ОСВІТИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ

Активне впровадження новітніх технологій у систему освіти є необхідною умовою розвитку сучасного суспільства, саме тому в навчальний процес все ширше і ширше впроваджуються інформаційно-комунікативні технології, що набувають великої популярності і сприяють підвищенню ефективності і якості освіти. Однією із них є система Moodle.

Сьогодні впровадження системи Moodle в навчальний процес у ВНЗ України та використання мультимедійних освітніх ресурсів і навчальних дисциплін в даній системі є однією з актуальних проблем.

Moodle – середовище дистанційної освіти з відкритим висхідним кодом, яке поєднує в собі гнучкість, надійність і простоту використання. Над нею вже більше 10 років працює міжнародна команда, яка її розробляє під керівництвом фонду Moodle в Австралії.

Moodle – це система для створення інформаційно-освітнього середовища навчального закладу, яка орієнтована на забезпечення інтерактивної взаємодії між учасниками навчального процесу, застосовується для організації заочного й дистанційного навчання, так і для підтримки очного навчання.

Система Moodle надає зручні засоби управління контентом і різні форми організації занять. Дистанційний курс може містити різні елементи: лекції, практичні завдання, форум, чат, тощо. При цьому можна використовувати текст, презентації, таблиці, схеми, графіку, відеоматеріали, посилання в мережі Інтернет, допоміжні файли та інші матеріали. За результатами виконання студентами завдань викладач може виставляти оцінки та давати коментарі. Основними засобами, що дозволяють суб'єктам навчання спілкуватися між собою є такі: форум (спільний для всіх тих, хто навчається на головній сторінці платформи, а також різні приватні форуми); електронна пошта; обмін вкладеними файлами з викладачем (у середині кожного дистанційного курсу); чат; обмін особистими повідомленнями. Навчальне середовище Moodle

дозволяє реалізувати всі механізми спілкування: перцептивний (відповідальний за сприйняття); інтерактивний (відповідальний за організацію взаємодії); комунікативний (відповідальний за обмін інформацією) [1, с. 95].

Зацікавленість потенційних студентів, що живуть віддалено від наукових центрів, людей з особливими потребами, а також тих, хто не може поєднувати роботу і навчання дуже привабливим для вищих навчальних закладів і дає сподівання на те, що незабаром дистанційна освіта у ВНЗ України складе конкуренцію іншим формам навчання.

Дана платформа обслуговує до мільйона користувачів. В системі можна створювати і зберігати електронні навчальні матеріали та завдавати послідовність їх вивчення. Завдяки тому, що доступ до Moodle здійснюється через Інтернет, студенти не прив'язані до конкретного місця і часу, можуть рухатися по матеріалу у власному темпі з будь-якої частини земної кулі.

Сама назва Mahara Moodle Moot призначена для створення студентських портфоліо. В Україні поки що ця платформа, і взагалі практика введення студентами своїх портфоліо, не набула достатнього використання.

Україна має на меті вступити у всесвітній освітянський простір, тому і прагне наблизити свій рівень освіти до міжнародного та дотримуватися всесвітніх освітянських тенденцій.

Як стверджує А. Томіліна, використання змішаних форм навчання допомагає подолати просторові та часові бар'єри у навчальному процесі, реалізувати індивідуальне й групове навчання у найрізноманітніших формах, створює реальні передумови для використання користувачем найбільш ефективних і зручних для нього комп'ютерних навчальних систем, сприяє формуванню у майбутніх фахівців методичних умінь ефективно здійснювати, в подальшому, дистанційну підтримку вивчення певної дисципліни [2, с. 78].

Для ефективної організації електронного навчання кожний його учасник повинен мати свій робочий простір. Якщо курс Moodle – це власний простір викладача, до якого на певний час отримують доступ студенти, то портфоліо – навпаки, є власним доступом студента, де зберігаються результати його навчальної діяльності до яких він може відкривати доступ викладачам, іншим студентам, з якими він виконує спільні проекти.

Слід наголосити, що замість роботи зі створення системи Moodle особливо зростає в умовах інтеграції України в Європейську спільноту держав та доручення української освіти до Болонського процесу, що дає підставу розглядати створення навчальної системи Moodle конкретним кроком у реалізації завдань у реформуванні сучасної освіти в Україні.

Викладання за допомогою системи Moodle стає наближеним до системи викладання, запровадженої у найвідоміших університетах світу.

Впровадження дистанційної освіти в процес навчання робить його більш ефективним, дозволяє розширити можливості отримання знань, сприяє підвищенню мотивації навчання, стимулює самоосвіту, підвищує результативність й інформативність освіти. Розроблена для цієї мети навчальна система Moodle є логічно завершеною, достатньо потужною за своїми можливостями, простою у використанні і основне – актуальною сьогодні інтелектуальною навчальною системою.

Список використаних джерел:

1. Коваль Т.І. Реалізація технологій дистанційного навчання іноземних мов з використанням навчального середовища Moodle / Т.І. Коваль, О.А. Щербина // Методика навчання іноземних мов майбутніх фахівців. Вип. 21.Ч.6. – 2011. – С. 94-104.
2. Томіліна А.О. Використання системи електронного навчання Moodle при вивченні іноземної мови. / А.О. Томіліна // Педагогіка вищої та середньої школи. – Вип. 32. – 2011. – С. 75-80.

Назаренко О.І.

викладач;

Жигжитова Л.М.

викладач,

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського»*

ТЕХНОЛОГІЇ ВІРТУАЛЬНОЇ РЕАЛЬНОСТІ У ПРОФЕСІЙНОМУ НАВЧАННІ

Ще декілька років тому віртуальна реальність була предметом наукової фантастики, незважаючи на те, що ця технологія активно використовувалась в індустрії розваг, зокрема, у створенні комп'ютерних ігор. З кожним роком інтерес до застосування віртуальної реальності у різних сферах невпинно зростає, оскільки розробляються новітні технології та необхідне обладнання для її реалізації.

Хоча перша система віртуальної реальності «сенсорама» була створена ще у 1962 році Мортонем Хейлігом (M. Heilig), сам термін «віртуальна реальність» був запропонований Джароном Ланье (J. Lanier) у 1989 році як відчуття реальних образів, які генеруються комп'ютерною технікою.

Цікаво, що майже через 30 років після того, як Джарон Ланье вперше представив цей термін, у своїй новій книзі «Dawn of the New Everything: Encounters with Reality and Virtual Reality» він пропонує більш ніж п'ятдесят визначень поняття віртуальної реальності: «magic tricks, as applied to digital devices,» «a training simulator for Information Age warfare,» «it's more about the human body, human identity, human interaction». Навіть більше, він впевнений, що віртуальна реальність – це крок у майбутнє, в якому спілкування набуває фантастичнішого та естетичнішого забарвлення, що створює атмосферу нескінченної пригоди, яка стає цікавішою й змістовнішою, аніж жага влади та знищення всього навколо. Саме тоді автор стверджує, що віртуальна реальність є поняття, яке дуже важко виразити за допомогою слів [3].

Сьогодні віртуальна реальність (VR) визначається як інтерактивне тримірне середовище, створене за допомогою комп'ютерних технологій, які дають нагоду користувачу зануритися в ілюзію дійсності, змінювати її, спостерігати за цими змінами, залучаючи широку гаму відчуттів: зорових, звукових, тактильних, контактних, смакових, нюхових; голоду й спраги; кінетичних та статичних.